ZUSAMMENGESETZTE HANDSCHRIFT: GREGORIUS MAGNUS. PS. MARCILIA. PS. BOTO PRUVENINGENSIS

2. Hälfte 12. Jh. Seite 9v

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36542
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

bonum opus desiderat. Qui tam laudans desiderium impa
uorem uertit protinus qd laudantem cum repente subiun
git. Oportet au epm inreprehensibilem esse. Cumq; uir
tutum necessaria subsequenti enumerat. quae sit ipsa rep
hensibilitas ipse manifestat. Ctsauet ergo desiderio.
& terret exprecepto. Ac si aperte dicat. Laudo qd quae
ritis. sed prius discite quid quaeratis. ne dum uosmetipsos
metiri negligitis. tanto fedior una reprehensibilitas appareat.
quanto & acuncius conspici in honoris arce festinat. Ma
nus enim regendi artifex fauoribus impellit. terroribus re
trahit. ut auditores suos & descripto in reprehensibilitatis
culmine restringat a supbia. & officium laudando qd querit
componat ad uirtutem. Quamuis notandum qd illo in tempore
dicit. Quo quisquis plebibus preerat. primus ad martyr
ii tormenta ducebat. Tunc g laudabile fuit episcopatum
querere. quando pbunc quemq; dubium non erat. ad sup
plicia graiora peuenire. Vnde ipsum quoq; episcopatus
officium boni operis expressione definit cum dicit. Si quis
episcopatum desiderat. bonum opus desiderat. Ipse g sibi
testis e. quia episcopatum non appetit. qui n pbunc boni
operis ministerium sed honoris gloriam querit. Sacrum
quippe officium nonsolum diligit omnino sed nescit. qui
ad culmen regiminis anhelans in occulta meditatione
cogitationis ceterorum subiectione pascit. laude ppria